

Högsta förvaltningsdomstolen
103 17 Stockholm
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

29 juni 2020

HÖGSTA FÖRVALTNINGS-
DOMSTOLEN
Bered Enhet 4

KAMMARRÄTTEN
I STOCKHOLM
INKOM: 2020-07-01
MÅL NR: 3849-20
AKTBIL: 1

Ink. 2020 -06- 29

Överklagande

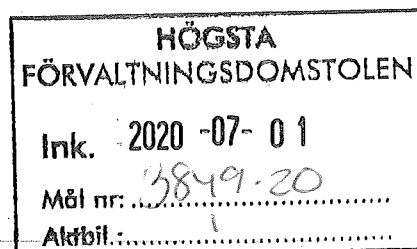
Målnr.
Aktbil

Klagande Klas Kleberg, pers. nr 19360519-1935, Valhallavägen 147, 115 31 Stockholm

Ombud Alexander Lindmark och Karl-Johan Nörklit, Unum Tax AB
Mäster Samuelsgatan 1, 111 44 Stockholm
08-605 70 70, ali@unumtax.se, kjn@unumtax.se

Mål nr 6064-18

Saken Inkomstbeskattning beskattningsår 2014

Som ombud för Klas Kleberg ("Klaganden") enligt tidigare bifogad fullmakt överklagar vi Kammarrättens i Stockholm mål nr 6064-18 av den 15 maj 2020 enligt följande.

1. Yrkanden

Klaganden yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen ("HFD") meddelar prövningstillstånd och med ändring av kammarrättens dom fastställer förvaltningsrättens dom.

Klaganden yrkar vidare att HFD med ändring av kammarrättens dom beviljar ersättning för kostnader i kammarrätten med yrkat belopp.

Klagandet yrkar slutligen ersättning för kostnader i målet hos HFD med belopp som senare anges.

2. Grunder

Klaganden hänvisar till vad som anförts i underinstanserna och ser ingen anledning till att utveckla sin talan i sak innan HFD tagit ställning till frågan om prövningstillstånd. För det fall att prövningstillstånd meddelas önskar Klaganden få tillfälle att komplettera sin talan med sin argumentation och bedömning av de aktuella rättsfrågorna.

3. Bakgrund

Frågan i målet är vid vilken tidpunkt som andelarna i ett utländskt bolag hemmahörande på Caymanöarna som avvecklats genom ett s.k. strike-off förfarande ska anses avyttrade. Vidare är frågan om utbetalningar som skett till andelsägaren vid ett sådant förfarande ska behandlas

inom ramen för den löpande beskattningen, såsom utdelning, eller inom ramen för kapitalvinstbeskattningen, såsom ersättning för de avyttrade andelarna.

Den kan noteras att den fråga som i huvudsak var tvistig i underinstanserna var om ett strike-off förfarande på Caymanöarna överhuvudtaget motsvarade en avyttring enligt 44 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), IL. Denna fråga besvarades jakande av underinstanserna, men det kan konstateras att motsatt bedömning har gjorts beträffande strike-off förfaranden i andra jurisdiktioner (se nedan punkt 4.3.1). HFD kan således behöva ta ställning även i denna fråga.

3.1 De faktiska omständigheterna

Under hösten 2014 bestämde sig Klaganden för att avveckla sitt helägda bolag hemmahörande på Caymanöarna ("Bolaget"). Den 4 november 2014 fattades därför beslut av bolagsstämman om att begära s.k. strike off av Bolaget och att skifta ut alla Bolagets tillgångar till andelsägaren. I enlighet med reglerna om strike off i landets bolagslag ("Cayman Companies Law") utlystes avvecklingen i landets tidning, "Gazette", och efter en viss tid för borgenärer m.m. att inkomma med synpunkter och krav beslutades av landets myndigheter den 31 mars 2015 att Bolaget var upplöst, och Bolaget ströks ur bolagsregistret. Tillgångarna skiftades ut i december 2014.

Klaganden bedömde att den avveckling som skett genom strike off-förfarandet utgjorde en likvidation enligt 44 kap. 7 § IL och att de medel som skiftades ut till Klaganden efter bolagsstämmans beslut om strike off skulle hanteras såsom ersättning för de avyttrade andelarna. Klaganden redovisade därför en kapitalförlust avseende avyttringen av Bolaget under beskattningsåret 2014.

För en mer ingående bakgrundsbeskrivning samt redogörelse för strike off-förfarandet hänvisas till den tidigare skriftväxlingen i målet.

3.2 Skatteverkets och underinstansernas bedömningar

I omprövningsbeslut den 23 december 2016 beslutade Skatteverket att neka Klaganden avdrag för kapitalförlust avseende avyttring av andelarna. Skatteverket beslutade vidare att de medel som skiftats ut vid avvecklingen av Bolaget inte skulle beaktas inom ramen för kapitalvinstbeskattningen, utan skulle tas upp till beskattning såsom utdelning. Skatteverket motiverade sitt beslut med att en strike off enligt verkets uppfattning inte utgjorde en avyttring enligt 44 kap. IL, varken enligt 44 kap. 3 § eller 44 kap. 7 §.

Klaganden överklagade Skatteverkets beslut till Förvaltningsrätten i Stockholm.

Förvaltningsrätten i Stockholm fann att det aktuella strike off-förfarandet på Caymanöarna motsvarar en likvidation som avses i 44 kap. 7 § IL, och att det utskiftade beloppet skulle behandlas inom ramen för kapitalvinstbeskattningen. Förvaltningsrätten ändrade därför Skatteverkets beslut på så sätt att Klaganden inte skulle beskattas för utdelning, och att Klaganden fick avdrag för den yrkade kapitalförlusten.

Skatteverket överklagade förvaltningsrättens dom till Kammarrätten i Stockholm.

Kammarrätten i Stockholm delade förvaltningsrättens bedömning att strike off-förfarandet på Caymanöarna motsvarar en likvidation i den mening som avses i 44 kap. 7 § IL. Kammarrätten fann dock att avyttringstidpunkten för en likvidation som görs genom ett strike off-förfarande på Caymanöarna inte är dagen för bolagsstämmans beslut om strike-off, utan istället den dag som Bolaget avregistreras och upplöses. Kammarrätten ansåg vidare att eftersom utbetalningarna gjordes år 2014 och avyttringstidpunkten, enligt Kammarrättens mening, inföll år 2015 ska utbetalningarna som gjorts i samband med likvidationen inte behandlas inom

ramen för kapitalvinstbeskattningen, utan beskattas som utdelning. Detta medförde dels att hela det utskiftade beloppet togs upp till beskattning, dels att Klaganden inte fick avdrag för någon kapitalförlust.

4. Skäl för prövningstillstånd

4.1 Skäl för prövningstillstånd

Klaganden yrkar att HFD meddelar prövningstillstånd i målet eftersom det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att det klargörs:

- i) när beskattningstidpunkten infaller vid avyttring genom s.k. "strike off" av ett bolag hemmahörande på Caymanöarna, samt
- ii) om utbetalningar till andelsägaren som har skett vid ett sådant strike-off förfarande ska hanteras inom ramen för kapitalvinstbeskattningen eller som utdelning, och om det vid denna bedömning har någon betydelse om utbetalningarna sker under samma beskattningsår som beskattningstidpunkten för avyttringen.

4.2 De relevanta rättsfrågorna och dess reglering

4.2.1 Beskattningstidpunkten vid likvidation

Med kapitalvinst och kapitalförlust i inkomstslaget kapital avses enligt 41 kap. 2 § IL vinst och förlust vid avyttring av tillgångar. Kapitalvinster ska enligt 44 kap. 26 § IL tas upp som intäkt det beskattningsår då tillgången avyttras (jfr även 44 kap. 10 § IL). Det är således *avyttringstidpunkten* som utlöser skattekonsekvenser, vilket utgör ett undantag från den kontantprincip som annars gäller i inkomstslaget kapital.

Vid avyttringar i form av köp, byte och jämförliga transaktioner är det normalt dagen för bindande avtal som utgör avyttringstidpunkten. För värdepapper som anses avyttrade genom likvidation finns dock en särskild reglering i 44 kap. 7 § IL. Enligt denna bestämmelse ska ett värdepapper anses avyttrat om det företag som gett ut det *träder i likvidation*. Bestämmelsen i 44 kap. 7 § har två syften; *dels* tydliggör den att likvidation är att anse som en avyttring, *dels* fastställer den tidpunkten för avyttringen. Avgörande för rättsfrågan i målet är hur begreppet "träder i likvidation" ska tolkas vid fastställandet av avyttringstidpunkten (och därmed beskattningstidpunkten) vad gäller utländska likvidationsförfaranden.

Vad som närmare avses med begreppet *träder i likvidation* i 44 kap. 7 § IL framgår inte av IL. Inte heller av förarbetena framgår uttryckligen hur begreppet ska tolkas, eller att begreppet är kopplat till någon särskild associationsrättslig lagstiftning (begreppet "företag" som används i bestämmelsen kan avse en mängd olika svenska och utländska företagsformer). I författningss kommentaren anges dock att avyttring ska anses föreligga redan *vid beslutet* att det företag som har utgett aktien e.d. ska träda i likvidation¹. I övrigt kan följande ledning hämtas från förarbetena.

Bestämmelser om att ett värdepapper ska anses avyttrat i samband med likvidation och konkurs togs in i 24 § 2 mom. första stycket SIL i samband med 1990-års skattereform. Skälet till att dessa avyttringssituationer reglerades särskilt var att frågan om avyttring förelåg när en aktie upphörde genom konkurs var oklar². Avyttringstidpunkten för såväl likvidationer som konkurser kopplades till tidpunkten för företagets upplösning.

Genom prop. 1993/94:234 ändrades bestämmelserna kring likvidation på så sätt att avyttringstidpunkten skulle infalla redan när det företag som gett ut värdepappret träder i likvidation. Bakgrunden till förändringen var införandet av enkelbeskattningen av

¹ Prop. 1993/94:234 s. 134.

² Prop. 1989/90:110 s. 392.

bolagsinkomster. I och med detta hade systemet ändrats så att likvidationer återigen helt behandlades inom kapitalvinstsystemet (under några år hade utskiftning behandlats som utdelning, se vidare nedan). Syftet med att flytta fram beskattningstidpunkten var därför att, mot bakgrund av att utskiftning ofta gjordes innan slutredovisning av likvidation, säkerställa att medel som skiftades ut i samband med likvidation skulle beskattas inom kapitalvinstsystemet.³

Det kan i sammanhanget noteras att även beskattningstidpunkten för konkurser har förändrats över tiden. Genom prop. 1993/94:50 ändrades beskattningstidpunkten till tidpunkten då företaget försattes i konkurs, men endast vad gällde svenska aktiebolag och svenska ekonomiska föreningar. Syftet var att undvika en konstlad handel med aktier och andra finansiella instrument i bolag som försatts i konkurs i syfte att tidigarelägga rätten till avdrag för förlust.⁴ För utländska konkurser och andra svenska företag var avyttringstidpunkten fortfarande kopplad till företagets upplösning. Denna ordning ändrades emellertid år 2018 eftersom en olikbehandling mellan svenska och utländska konkurser ansågs strida mot EU-rätten.⁵ Numera är beskattningstidpunkten för såväl svenska som utländska konkurser således kopplad till aktiebolagets eller den ekonomiska föreningens (och utländska motsvarigheter till dessa) försättning i konkurs. För andra företag är dock beskattningstidpunkten fortfarande kopplad till upplösningen (se 44 kap. 8 § första stycket 1 och 2).

Vad gäller praxis synes tolkningen av 44 kap. 7 § när det gäller fastställandet av beskattningstidpunkt inte ha varit föremål för prövning av HFD, och det saknas därför vägledande avgöranden om beskattningstidpunkten för likvidationer.

4.2.2 Beskattning av utbetalningar vid likvidation

Av 44 kap. 13 § IL framgår att en kapitalvinst ska beräknas som skillnaden mellan *ersättningen* för den avyttrade tillgången och *omkostnadsbeloppet*. Vad som avses med *ersättningen* är inte närmare reglerat. Klart torde emellertid vara att det inte finns något krav på att ersättningen lämnas i direkt anslutning till den skattemässiga avyttringstidpunkten, utan ersättningar kan lämnas såväl före som efter den relevanta beskattningstidpunkten och ändå utgöra ersättning för en avyttrad tillgång.

Vad särskilt gäller avyttring som sker genom likvidation kan konstateras att 44 kap. 7 § IL inte reglerar hur kapitalvinsten/förlusten ska beräknas, och inte heller vad som ska anses utgöra ersättningen vid kapitalvinstberäkningen. Den relevanta rättsfrågan i målet är därför om utbetalningar som sker under ett likvidationsförfarande ska ses som ersättning för de avyttrade tillgångarna (andelarna), och därmed behandlas inom kapitalvinstsystemet, eller om de ska ses som utdelning, och därmed behandlas inom ramen för den löpande beskattningen. Vidare är frågan och om det vid denna bedömning har någon betydelse om utbetalningarna sker under samma beskattningsår som beskattningstidpunkten för avyttringen.

Även om varken 44 kap. 13 § eller 44 kap. 7 § IL reglerar hur vinsten/förlusten ska beräknas vid en likvidation, eller vad som ska anses utgöra ersättningen, går det att hitta viss vägledning i förarbeten och praxis.

I förarbetena till 1990 års skattereform, där det tydliggjordes att en likvidation var att anse som en avyttring, uttalades i det avsnitt som rör avyttring genom likvidation att "Om utdelning erhållits bör det finansiella instrumentet anses avyttrat för det utdelade beloppet".⁶ Förutom att det belopp som betalades ut till aktieägarna behandlades som ersättning för de

³ Prop. 1993/94:234 s. 109.

⁴ Prop. 1993/94:50 s. 200.

⁵ Prop. 2017/18:1, s. 332–334.

⁶ Prop. 1989/90:110 s. 392.

avyttrade aktierna och blev föremål för kapitalvinstbeskattning, blev det utbetalade beloppet även föremål för s.k. utskiftningsskatt enligt lag (1927:321) om utskiftningsskatt. Denna skatt utgick på skillnaden mellan utskiftat belopp och tillskjutet kapital, d.v.s. samma belopp som också kapitalvinstbeskattades.

Genom prop. 1990/91:54 ändrades reglerna på så sätt att utskiftningsskatten togs bort och att samtliga utbetalningar till aktieägarna, d.v.s. även utskiftat belopp i samband med likvidation, kom att betraktas som utdelning. För att den skattskyldige inte skulle bli dubbelbeskattad vid likvidationen för den del av utdelningen som motsvarade dennes anskaffningskostnad ansågs aktierna avyttrade för 0 kr, vilket medförde att det uppstod en kapitalförlust motsvarande anskaffningskostnaden. Skälet till denna lösning var bl.a. att det hade praktiska fördelar eftersom man undvek att göra en kapitalvinstberäkning varje gång en utskiftning ägde rum.⁷

Reglerna ändrades ånyo 1994 i och med införandet av enkelbeskattningen. Utskiftat belopp skulle inte längre behandlas som utdelning utan istället helt behandlas inom ramen för kapitalvinssystemet.⁸ I samband med denna förändring ändrades också som ovan nämnts beskattningstidpunkten för likvidationer, från dagen för upplösningen till dagen för beslut om likvidation. Skälet till denna förändring var att det kunde förflyta viss tid från det att företaget träder i likvidation till dess att det anses upplöst. Eftersom utskiftning sker vid en tidigare tidpunkt än slutredovisningen (upplösningen) ville regeringen säkerställa att utskiftat belopp kom att bli behandlat som vederlag vid avyttringen⁹. I författningskommentaren angavs att "Utskiftade belopp behandlas som vederlag för aktien". Vidare angavs att om utskiftning sker under flera tillfällen under likvidationsperioden ska en kapitalvinstberäkning göras vid varje utskiftningstillfälle. Om likvidationen upphörde skulle anskaffningsvärdet för aktierna bestämmas med hänsyn till att hela eller delar av anskaffningsvärdet kunde ha konsumerats vid tidigare utskiftningar.¹⁰ Denna sistnämnda princip är numera reglerad genom 44 kap. 33 § IL.

Av det ovanstående kan konstateras att även om det inte uttryckligen anges i lagtexten så torde utgångspunkten vara att kapitalvinsten/kapitalförlusten vid en likvidation ska beräknas som skillnaden mellan det belopp som skiftas ut till ägarna i samband med likvidation och aktiernas omkostnadsbelopp (beräknat enligt reglerna i 44 kap. och 48 kap. IL).

Vad som avses med utskiftat belopp är inte helt klart, och någon direkt koppling till aktiebolagslagen eller annan associationsrättslig lagstiftning synes inte föreligga. Det kan bl.a. nämnas att 44 kap. 33 § 2 st. IL synes reglera situationen att en likvidation upphör efter att utskiftning har skett, något som vare sig är möjligt enligt 1975 eller 2005 års aktiebolagslag (se 25 kap. 25 § första stycket punkten 3 ABL).

Vad gäller praxis finns inga avgöranden från HFD beträffande frågan hur ersättningen ska bestämmas för värdepapper som anses avyttrade genom likvidation, och hur gränsdragningen ska göras mellan utbetalningar som ska hanteras som utdelning och utbetalningar som ska hanteras som utskiftning. Av RÅ 1998 ref. 19, som visserligen avsåg inlösen av aktier, framgår dock att en utbetalning som bolagsrättsligt var att anse som en utdelning ändå skulle behandlas som avyttring för inlösta aktier. Avgörandet ger stöd för att bedömningen av vad som ska anses som ersättning inte är helt knuten till den bolagsrättsliga bedömningen av ersättningens form.

⁷ Prop. 1990/91:54 s. 241–246.

⁸ Prop. 1993/94:50 s. 197–198 samt 348.

⁹ Prop. 1993/94:234 s. 109.

¹⁰ Prop. 1993/94:234 s. 134.

4.3 Behov av vägledning för rättstillämpningen

4.3.1 Oklart rättsläge

Som framgår ovan går det inte att hitta något klart svar i IL och dess förarbeten avseende de aktuella rättsfrågorna. Det framgår varken av lagtexten eller dess förarbeten hur begreppet "försätts i likvidation" ska tolkas, eller vilka utbetalningar i samband med likvidation som ska hanteras inom ramen för kapitalvinstbeskattningen. Vidare har ingen av frågorna tidigare varit föremål för prövning av HFD.

Vad gäller underrättspraxis kan följande nämnas.

I dom den 15 maj 2020 (mål nr 478-483-19) prövade Kammarrätten i Stockholm frågan vilka skattemässiga konsekvenser som uppkommer för ägaren av bolag i Belize och på Brittiska Jungfruöarna som avvecklats genom strike off. Till skillnad från förevarande mål inleddes de i målet aktuella avvecklingarna genom att vissa avgifter till myndigheterna i respektive jurisdiktion inte betalades. Avregistrering av bolagen skedde därefter automatiskt efter viss tid. Bolagen upplöstes sedan 3 respektive 10 år efter avregistreringen.

Kammarrätten fann inledningsvis att en strike off i Belize och på Brittiska Jungfruöarna motsvarar en likvidation enligt 44 kap. 7 § IL. Vad gäller beskattningstidpunkten ansåg Kammarrätten dock att skillnaderna mellan de rättsverkningar som inträder när ett svenskt aktiebolag träder i likvidation och rättsverkningarna när ett bolag i dessa jurisdiktioner beslutar om strike off innebär att beskattningstidpunkten ska bestämmas till tidpunkten för avregistrering från bolagsregistret. Det faktum att bolagen inte upplöstes vid denna tidpunkt (vilket är fallet i det nu överklagade beslutet) synes ha saknat betydelse i denna del.

Vad gäller den skattemässiga hanteringen av utbetalningar från bolagen ansåg Kammarrätten att endast de utbetalningar som skett från bolagen under samma beskattningsår som det år avyttringstidpunkten inföll skulle beaktas inom ramen för kapitalvinstbeskattningen. Utbetalningar som skett i samband med likvidationen men året innan avyttringsåret skulle alltså inte beaktas inom ramen för kapitalvinstbeskattningen utan beskattas som utdelning. Kammarrätten synes således ha ansett att beskattningsåret har betydelse för hur en utbetalning från ett bolag ska klassificeras; som en ersättning för avyttrade tillgångar eller som en utdelning.

Utöver detta avgörande finns ett flertal mål under senare år där domstolarna har haft att ta ställning till de skattemässiga konsekvenserna av strike off-förfaranden i olika jurisdiktioner, men där domstolarna har kommit fram till att en avveckling genom strike off inte ens är att anse som en avyttring, varken enligt 44 kap. 3 § och 44 kap. 7 §.¹¹ Av denna anledning prövades inte de nu aktuella rättsfrågorna, d.v.s. när avyttringstidpunkten infaller och om utbetalningarna ska hanteras som ersättning för de avyttrade andelarna eller utdelning. Ett av dessa mål är Kammarrättens i Göteborg mål nr 1927-1929-19, som i likhet med ovan refererade mål gällde strike off i Belize. Det kan således konstateras att kammarrätterna gjort helt olika bedömningar i precis samma fråga, och vilket inneburit olika skattemässiga konsekvenser för skattebetalarna i målen.

Slutligen ska nämnas att Skatterättsnämnden i ett förhandsbesked den 19 december 2018 prövat om en strike off av ett bolag hemmahörande på Bahamas innebar att andelarna hade avyttrats enligt 44 kap. 7 § eller 44 kap. 3 §. I målet hade avvecklingsförfarandet initierats genom att företrädare för bolaget valt att inte betala vissa avgifter, vilket medförde att bolaget ströks ur registret efter viss tid. Bolaget upplöstes dock inte förrän fem år efter

¹¹ Se Kammarrättens i Göteborg mål nr 1927-1929-19, Förvaltningsrättens i Stockholm mål nr 5537-18, 5879-19, Förvaltningsrättens i Karlstad mål nr 2072-2075-17 samt Förvaltningsrättens i Stockholm mål nr 24638-16 m fl.

avregistreringen. Nämnden fann att strike off på Bahamas inte motsvarar en likvidation enligt 44 kap. 7 § IL. Nämnden tog inte ställning till frågan när en strike off ska anses utgöra en avyttring enligt huvudregeln i 44 kap. 3 §, utan konstaterade endast att någon avyttring enligt 44 kap. 3 § IL inte skett under det beskattningsår som var föremål för prövning.

Ärendet hos Skatterättsnämnden initierades av det allmänna ombudet hos Skatteverket med motiveringen att frågan om beskattningskonsekvenserna vid ett strike off-förfarande utgör en fråga av vikt för rättstillämpningen. HFD undanröjde dock förhandsbeskedet genom beslut den 21 oktober 2019 med hänvisning till att det inte fanns ett allmänt intresse av ett snabbt avgörande.

Det ovanstående innebär sammanfattningsvis att rättsläget beträffande de aktuella rättsfrågorna får anses vara ytterst oklart. Kammarrättens bristfälliga motivering beträffande beskattningstidpunkt och skattemässig hantering av utbetalade belopp i den nu överklagade domen och i mål 478-483-19 gör vidare att dessa domar inte kommer att skapa någon närmare vägledning för rättstillämpningen.

4.3.2 Frågornas vikt och betydelse

Avvecklingsförfarandet "strike off" (ibland benämnt deregistration) återfinns i de flesta common law-jurisdiktioner¹², och är ofta det mest använda förfarandet för att avveckla icke rörelsedrivande bolag. Det kan även noteras att liknande avvecklingsförfaranden som baserar sig på att bolaget avregistreras även finns i jurisdiktioner med annan rättstradition, bl.a. Danmark. De skattemässiga konsekvenserna av dessa avvecklingsförfaranden är därmed av stor betydelse för ett stort antal skattskyldiga. Detta gäller inte bara för fysiska personer, utan även för juridiska personer som innehar ej näringsbetingade andelar. Mot bakgrund av HFD 2019 ref. 49 och Skatteverkets ställningstagande den 27 maj 2020 med dnr 8-154412 får antas att antalet jurisdiktioner där bolag inte ska anses motsvara svenska aktiebolag vid bedömningen av näringsbetingade andelar är större än vad många tidigare trott, vilket också ökar betydelsen av den nu aktuella frågan. Det kan slutligen konstateras att de frågor som nu aktualiserats inte enbart har betydelse för strike off-förfaranden, utan även för andra utländska likvidationer.

Det saknas idag vägledning för hur frågorna ska bedömas och vilka omständigheter som har betydelse för bedömningen. Det kan vidare konstateras att strike off-förfaranden bedömts på helt olika sätt i underinstanserna (se ovan) och att de skattemässiga konsekvenserna, vilka kan vara betydande för den enskilde, blivit helt olika i flera av målen. Den skattemässiga hanteringen av ett avvecklingsförfarande har stor ekonomisk betydelse för den skattskyldige eftersom bedömningen kan vara direkt avgörande för om en utbetalning som sker vid avvecklingen ska beskattas fullt ut, eller om den skattskyldige får avräkna sitt anskaffningsvärde och förbättringsutgifter (omkostnadsbelopp). Dessa beskattningskonsekvenser kommer därmed att påverka valet mellan att avveckla bolag genom ett strike off-förfarande, genom sedvanlig likvidation (om detta är möjligt) eller genom försäljning (något som lagstiftaren uppenbarligen har velat undvika, jfr prop. 1989/90:110 s. 392).

Klagandens uppfattning är att det finns ett stort behov av vägledning från HFD för att åstadkomma en enhetlig bedömning av rättsfrågorna i underinstanserna. I annat fall finns en stor risk att beskattning i dessa situationer upplevs som godtycklig av de skattskyldiga.

Det ska slutligen framhållas att det förhållande att reglerna kring strike off och dess rättsverkningar skiljer sig åt i vissa avseenden mellan olika jurisdiktioner inte medför att ett

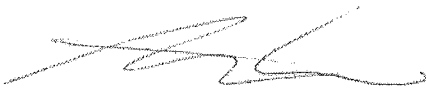
¹² Se Skattenytt 2019 s. 294–306.

eventuellt avgörande från HFD skulle vara begränsat till en viss jurisdiktion. De rättsfrågor som är aktuella i målet berör grundläggande principer inom kapitalvinstbeskattningen, och är av stor principiell betydelse. Ett klargörande från HFD kring dessa frågor kommer därför att vara till stor nytta för såväl underinstanserna som Skatteverket och de skattskyldiga.

Klaganden noterar att kammarrätten i sin dom, vid bedömning av frågan om ersättning för kostnader, konstaterar att de frågor som varit föremål för prövning i målet utgör frågor av betydelse för rättstillämpningen. Klaganden noterar vidare att det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked hos Skatterättsnämnden (113-114-17/D) med motiveringen att frågan om beskattningskonsekvenserna vid strike off utgör en fråga av vikt för rättstillämpningen.

Slutligen kan konstateras att en situation där utländska likvidationer skattemässigt särbehandlas i förhållande till svenska likvidationer skulle föranleda överväganden mot bakgrund av EU-rätten och den fria rörligheten för kapital (som även gäller mot tredje land).

Stockholm som ovan

Alexander Lindmark

Karl-Johan Nörklit